

man nu efter vor Anskuelse kunde gaae ned til, var at have eet Feltbatteri og desuden af Fæstningsklyfts saa Meget, som der er Artillerister nok til at betjene. Man maa altsaa have mindst to Capitainer, nemlig, foruden den forlangte, een Befalingsmand for Fæstningsklyftet, som det let vil sees ikke kan underlægges den samme Befalingsmand, som har Feltbatteriet under sig. Man vil maaffee indvende, at, saaledes som nu Mandstabet bliver udfkrevet paa Bornholm, vil man faae færre Artillerister, end man hidtil har havt, idet man vil holde sig alene til det yngre egentlig, vaabendygtige Mandstabs, og det vil man ganske vist ogsaa; men der er i og for sig Intet til Hinder for paa Bornholm at udfskrive nogle flere til Artilleriet, saaledes at der kan være tilstrækkeligt Mandstabs til den Forsvarsplan, som den ærede Minister maatte finde det rigtigst at fastsætte. Dette er med Hensyn til det ene Punkt, istedetfor „et Compagni“ Artilleri at sætte „to Compagnier“. — Det andet Forslag er af reent formel Natur, kan jeg gjerne sige; det gaaer ud paa, at der skulde staae „Bæbningen“ istedetfor „Forstærkningen“. Derved har man kun villet udtrykke „Duffet“ om, at de Udfkrevne af Bornholmene, der bleve udnævnte til Officerer, fortrinnsvis bleve ansatte ved Bæbningen, ligesom det ogsaa vilde bevirke, hvad jeg vilde ansee for heldigt, at man kunde beholde en heel Deel af de nuværende bornholmste Officerer i Tjenesten. Det er Alt, hvad jeg har at sige om disse to Endringsforslag. Jeg haaber, at det ærede andet Medlem, der med mig har stillet disse Forslag, noget nærmere vil oplyse den ærede Ordfører om, hvorvidt den Adresse, her er kommen ind fra Bornholm, kan betragtes som et Udtryk for Fleerhedens Anskuelse paa den nævnte D; jeg ønsker helst ikke at udtale mig om dette Punkt.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Hærens Intendanturcorps. Det er ganske vist ikke med nogen Lyst, jeg begiver mig til at omtale det; men, da jeg tilfældigvis er det

eneste Medlem i denne Forsamling, der har flereaarig Erfaring i disse Forhold, idet jeg som Fører i begge de sidste Krige for en selvstændig Afdeling har i lang Tid daglig staaet baade i mundtlig og skriftlig Forbindelse med Hærens Intendantur, anseer jeg det for min Pligt at udtale min Formening derom. Det ærede Udvalg siger, at det „i de fleste Punkter“ kan tiltræde Ministeriets Forslag, og at det kun er „en noget forandret Indretning“, som det har stillet i Forslag. Jeg kan ikke nægte, at det er en meget lempelig Maade at udtrykke sig paa, da det let vil sees, at det er en fuldstændig Systemforandring. Jeg indseer ikke ret Grunden til, hvorfor Tiden ikke skulde være kommen nu til at indordne Intendanturens Contoirer i Ministeriet under selve Intendanturcorpsen. Man har jo hidtil ikke frøgtet for at gribe ind i Krigsministeriets Organisation; endnu ifjor strøg vi jo et Contoir i Intendanturen og et Par Contoirchefsposter. Altsaa synes man ikke at være synderligt bange for at røre ved disse Forhold, og det er dog klart, at det Naturligste er, at Alt, hvad der angaaer Intendanturen, er samlet i eet Corps, at Intendanturens Chef arbejder gennem de Organer, der ligge ham nærmest, og at det ikke er rigtigt at sprede det saaledes, at endeel af Intendanturen bliver under Centralbestyrelsen, og den øvrige Deel danner et selvstændigt Corps. I Motiverne staaer ikke anført Grunden, hvorfor man mener, at Tiden ikke er kommen til at samle det Spredte; men den ærede Ordfører anførte idag, at det bør udsættes i Forventning af, at man kunde faae det tidtomtalte Forsvarsministerium. Hvis det skulde være Tilfældet, troer jeg i alt Fald, at man paa ingen Maade kan sammenblende Hærens og Flaadens Intendantur, da de ere fuldstændigt forskellige fra hinanden. Det vil let sees, at Marinens Intendantur nærmest maa betragtes som en Art Magasinforvaltere for et flydende Magasin, og at alle Forhold der ere vidt forskellige fra dem, der finde Sted ved Hæren; saa, selv om